

17 september 2013 • Nummer 27

INHOUD

Editoriaal.....	1
Aantreden Brecht Arnaert...	2
Silver Wheaton	3
Franco-Nevada	4
Potash.....	4
India & Goud	7
Bitcoin.....	10
Syrië & Midden-Oosten....	12
Beleggingsrooster	16

MACROTRENDS is een uitgave van:

Mr. Market bvba
Lindendorp 44/B
3990 PEER
BELGIË

Ondernemingsnummer: 859.787.808

Abonnementen:

e-mail : support@macrotrends.be

Afgifte LEUVEN 1
P409341

Ik geef de fakkel door

Dit is mijn laatste volle maand als hoofdredacteur van MacroTrends. Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om jullie allemaal van harte te bedanken en om mijn opvolger in te leiden.

MacroTrends is voor mij een fantastische ervaring geweest. Ik heb er belegend Vlaanderen en Nederland mee door leren kennen. Ik ben naar Spanje mogen trekken om er de vastgoedmarkt te onderzoeken, naar conferenties over goud en Bitcoin om er de insiders te leren kennen, naar Latijns-Amerika om er te leren wat economie in crisis betekent — en bevriendde er terloops veteranen als Doug Casey en James Turk.

Waar ik het meest dankbaar voor ben, was het privilege dat ik kreeg om diep te mogen nadenken over belangrijke vraagstukken. Waar krijgt een mens die kans nog? Naarmate de tijd vorderde en ik meer strategieën met elkaar vergeleek, steeg ook mijn vertrouwen in de oplossingen die aan de oppervlakte kwamen voor behoud van vermogen in tijden van crisis. Uiteraard is verfijning altijd mogelijk, maar met de grote lijnen zitten we goed, daar heb ik vertrouwen in.

Ik ben nog aan het uitzoeken wat de toekomst precies brengt voor mij. Je kan al raden dat het mogelijks met Bitcoin zal te maken hebben. Ik blijf ongemeen gefascineerd door deze ietwat brutale en revolutionaire technologie, die aan iedere gebruiker ervan glashelder aantoon wat er fout is aan het financiële systeem.

Daarnaast wil ik toch ook een break nemen om te zien wat er op me af komt. En ik wil werken aan 'sharpening the saw' zoals Stephen Covey dat zegt—schaven aan zelfkennis, in de boeken duiken, praten met ondernemers in startuupland, en dan opnieuw dingen beginnen verkennen. Ik ben erg opgetogen en nieuwsgierig naar wat het allemaal brengen zal.

Vanaf de november-editie neemt collega Brecht Arnaert het redacteurschap volledig van mij over. Ik ken Brecht al van in 2007, toen hij de lezingen van Frank van Dun kwam bijwonen in Gent. Van rechtsfilosofie over geschiedenis tot economie, Brecht draait er zijn hand niet voor om. Hij is een principieel denker met een goed netwerk en een grote bekommernis voor het dagdagelijkse welzijn van spaarders en werkende mensen. Met hem is MacroTrends en de daarbij horende aandelenselectie in goede handen.

Ikzelf blijf benaderbaar, via tuurdemeester.com of je kan me volgen op twitter: "twitter.com/tuurdemeester" en ga nog een tijd met Brecht een handje meehelpen waar hij het nodig acht.

Nogmaals dank voor het vertrouwen en voor de vele prettige contacten, het was een echte eer en een waar genoegen!

Tuur Demeester

Aantreden Brecht Arnaert

Beste abonnee,

Toen Tuur mij midden juni vroeg of ik hem wat wou helpen met het schrijven van een aantal analyses voor MacroTrends was ik vereerd. Ik ken Tuur als een gedegen onderzoeker, die naast het vinden van een creatieve invalshoek, zijn verhaal ook stevast met keiharde cijfers kan onderbouwen. Ik vond de taak een vrij grote uitdaging, maar eentje die ik graag aannam.

Wist ik veel dat Tuur een paar maanden later mij nog een groter verzoek zou doen: "Zie je het zitten om MacroTrends volledig te gaan doen?". De snoodaard had me dus van de spanning van het schrijven voor een groot publiek laten proeven, en zijn gok was juist: het boeit me enorm. Vanaf 1 november ga ik dus zijn taak overnemen, en mét goesting.

Wie mag ik dan wel zijn? Niet veel bijzonders. Een boer'njong'n uit Dranouter, maar wel één die al zijn hele leven lang gepassioneerd is door één fenomeen: het feit dat alles steeds duurder wordt. Inflatie heet het beest, en omdat geld in een vrije markt de helft is van elke ruil, is het een bijzonder belangrijk ding om te begrijpen. Zo belangrijk dat ik besloot een doctoraat erover te maken. In Madrid, bij de wereldautoriteit op dit vlak: Jesus Huerta de Soto.

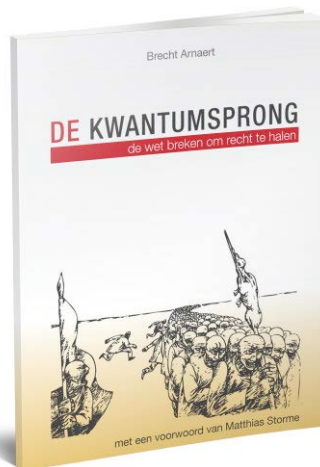
Aangezien Tuur het meesterwerk van De Soto een paar jaar geleden terug nog vertaalde, zit u best snor met mij als zijn opvolger. Ik volg MacroTrends al een paar jaar, en ik kan stellen dat ik het eens kan zijn met 95 % van de analyses die Tuur maakt. Alleen die bitcoin, daar ben ik niet zo in thuis, en ik weet ook niet of het wel allemaal zo'n vaart zal lopen als Tuur verhoopt. Ik hoop het met hem.

Wat mag u van mij verwachten? Wel, simpel: debat. Ik vlucht weg van plaatsen waar eensgezindheid klinkt, want daar ligt de waarheid niet. Mijn basisoriëntatie is goud, zilver, de mijnen die daarbij horen, en in de aandelenselectie van Tuur kan ik mij best vinden. Maar het is van enorm belang om nooit verliefd te worden op je beleggingen, en om constant te vechten tegen de normalcy bias. Debat moet er zijn, onenigheid. Ik zoek naar de contrarians binnen de gemeenschap van contrarians. Du choc des idées jaillit la lumière.

Hoe ga ik dat doen? Door een bepaalde sectie van de nieuwsbrief die nu al bestaat, een meer prominente plaats te geven. Eén van de meest interessante onderdelen vind ik namelijk de lezersbrieven, waar lezers moeilijke vragen stellen, die je als analist op de proef stellen. Ik vind interactiviteit heel belangrijk, en hoewel ik natuurlijk onmogelijk een persoonlijke relatie met 1500 mensen kan uitbouwen, wil ik toch zo goed mogelijk op jullie vragen ingaan.

Wat ik verder ook wil doen, naast de financiële analyses van aandelen, is aandacht geven aan het theoretische kader waarmee we de markten gaan bekijken. Want alle informatie die je hier vindt, kun je in feite zelf vinden. Waar het om gaat is de bril waarmee je die informatie filtert, de duiding die je eraan geeft. Voor Tuur is dat steeds de Oostenrijkse School van de Economie geweest. Wel, voor mij ook. Maar ik wil nog net iets meer aandacht geven aan een juist begrip van dat kader, en zal dus ook vaak wat de onderwijzende toer op gaan. Ik kan het eenvoudigweg niet laten.

Zo, hiermee is al een eerste inleiding gegeven. Rest mij nog te zeggen dat,

Brecht is onder andere auteur van De Kwantumsprong, een politiek traktaat dat heel wat hoge ogen gooide in Vlaamse kringen.

DRANOUTER

Brecht Arnaert roept op tot ongehoorzaamheid

In Poperinge is vrijdagavond De Kwantumsprong voorgesteld, een politiek-filosofisch essay van Dranouter naar Brecht Arnaert. In de tekst roept de voorzitter van Jong N-VA Westhoek de Vlamingen op tot politieke ongehoorzaamheid.

Brecht Arnaert (30) studeerde Bestuurskunde en Publiek Management aan de Hogeschool Gent. Tijdens zijn studies was hij actief als voorzitter van Jong N-VA Gent. Lokaal richtte hij Jong N-VA Westhoek mee op en in 2019 nam hij deel aan de federale verkiezingen. Zijn politieke activiteiten staan sinds kort op een laag pitje omdat hij voor zijn job vaak in Spanje vertoef. Hij publiceert wel nog steeds opiniestukken en wordt tot de nieuwe lichting Vlaams nationale ideologen gerekend. De

huidige politieke crisis inspireerde hem tot het essay 'De Kwantumsprong'.

Wet breken

«Er is nu wel een akkoord, maar fundamentele veranderingen bevat het niet. Integendeel, onder de regering Di Rupo zal de Vlaamse middenklasse bloeden, terwijl de rijken met hun geld het land ontvluchten en de armen van de staat blijven leven. Vlaanderen wil het anders, maar zelfs al haalt de N-VA 80 procent van de stemmen, nog zal er niets veranderen, vanwege de onrechtvaardigheid van het Belgisch constitutioneel systeem. Dat maakt het mogelijk dat je met een minderheid van 31 zetels het hele land kan blokkeren. Want om de grondwet te veranderen heb je geen tweede meerderheid nodig, zoals

iedereen denkt, maar een vierde. Zolang de Vlamingen zich aan de wet houden, zullen ze dit onrecht ervaren. Daarom moeten we de wet breken», aldus Arnaert.

Een radicale conclusie, maar niet in uitvoering, volgens de auteur. «Ik roep niet op tot bewegingen, burgerlijke ongehoorzaamheid of enige andere vorm van individueel protest, maar tot politieke ongehoorzaamheid. De Vlaamse volksovereenkomsten in het federale parlement moeten erin wetten die de koninklijke macht met alarmbelprocessen en zeg dat de Vlamingen hun meerderheid gebruiken om het land op orde te stellen. Een expliciet illegale actie, maar niet immoreel. Het is de Kwantumsprong: de wet breken, om recht te halen.» Wie de theorie van Arnaert vol-

Dranouter naar Brecht Arnaert. Foto: DOW

Iedwig wel lezen, kan dat op www.dekwantumsprong.be. Het boek is er gratis te downloaden. Een papieren versie kost 9,95 euro. (DOW)

Lees het artikel: <http://tinyurl.com/ksartikel>.

Brecht vertaalde het boek 'The Tragedy of the Euro', waarschijnlijk de grondigste studie van het onoplosbare economische probleem van deze eenheidsmunt.

om gezwind van start te gaan, ik op 23 november een congres organiseer in Antwerpen, waarop de abonnees van MacroTrends die deelnemen 20 % korting kunnen krijgen. Hierover vernemen jullie binnenkort meer.

Beste groeten,
En aangename kennismaking,
Brecht Arnaert

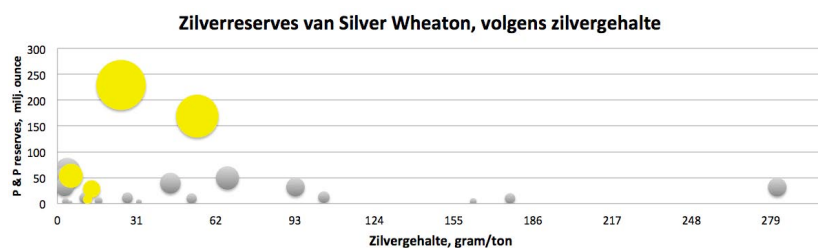
Update Silver Wheaton & Franco-Nevada

Bij deze vat ik (Tuur) het laatste nieuws samen over 2 aandelen van ons gouden kwartet, de goudroyalties. Afgezien van het dividendloze Sandstorm Gold, dat alles inzet op groei, zien we de dividendrendementen voor FNV, SLW, en RGLD aandikken tot +1,5%. Dit zijn investeringen die m.i. superieur zijn aan staatsobligaties van eender welk westers land!

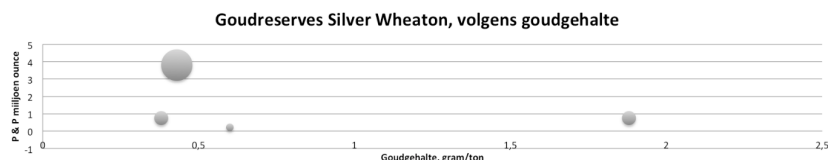
Silver Wheaton (SLW)

's Werelds grootste zilver streamer liet in haar laatste kwartaalrapport weten nog steeds op het spoor te zitten van productie van in totaal 33,5 miljoen 'silver equivalent ounces' (SEO) voor 2013. Er werden 8,6 miljoen SEO's geproduceerd, wat 28% meer is dan Q2 van 2012. Tegen 2017 verwacht SLW nog steeds een aanzienlijke productiestijging, door het debacle bij Pascua Lama nu bijgesteld van 54 naar 49 miljoen SEO's per annum.

Ik breng hierbij nog even een paar resultaten van mijn onderzoek in MacroTrends nr. 21 onder de aandacht, waaruit blijkt dat de portefeuille van Silver Wheaton wel degelijk robuust is. Hieronder zie je een overzicht van SLW's zilverreserves (in het geel de reserves afkomstig uit productie van primaire goudmijnen). 75% van het zilver waar SLW claim op heeft is ofwel afkomstig uit primaire zilvermijnen, ofwel is het een bijproduct van primaire goudmijnen. Dat betekent een lage blootstelling aan een crash in de productie van industriële metalen.

Silver Wheaton heeft ook een niet onbelangrijke hoeveelheid goudstreamingcontracten, goed voor ¼ van de totale reserves:

De meerderheid van deze goudclaims komt uit industriële mijnen met een zeer lage kostenstructuur. Daarom schat ik dat zelfs bij een grote deflationaire storm zo'n 66% van SLW's goudproductie intact moet kunnen blijven.

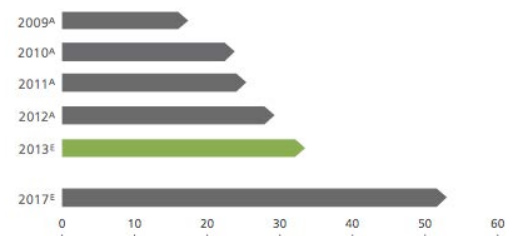
Voor de bottom line betekent dit dat zelfs in een worst case scenario voor industriële metalen, er voor SLW nog steeds groei kan verwacht worden.

Klik hier voor meer: <http://tinyurl.com/Mtconferentie>.
(couponcode 'MACROMOTION' voor 20% korting)

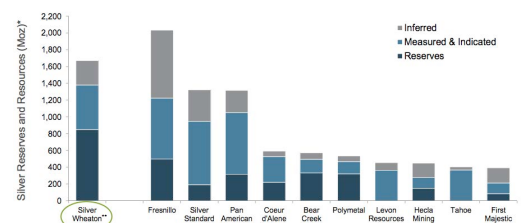
Forecast Attributable Silver Equivalent Production

(in millions of ounces)*

* Assumes Au:Ag ratio of 53.3:1 in 2013 and 2017

2017: groei tot 49 miljoen SEO's.

Silver Wheaton has more silver reserves than any other silver company in the world

De zilverreserves waar SLW claims op heeft behoren tot de grootste ter wereld.

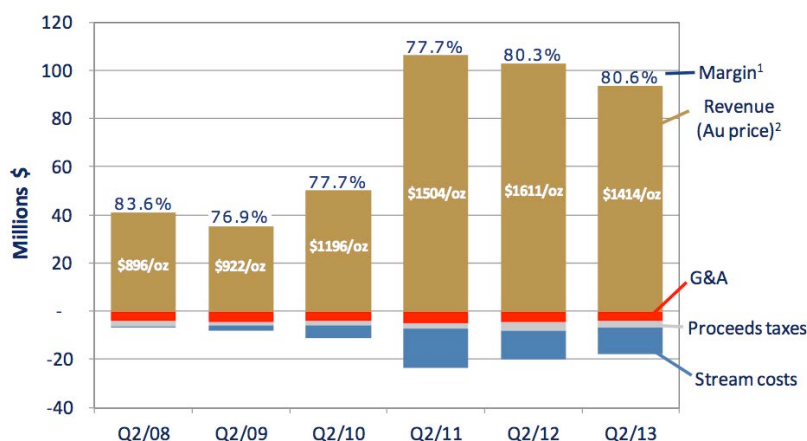
Geografisch gediversifieerd, met nadruk op het Amerikaanse continent.

We mogen ook niet vergeten dat wegens het pessimisme in de edelmetaalmarkt ook Silver Wheaton ondergewaardeerd is geraakt. Volgens mijn berekeningen, gebruik makende van John Doody's formule (zie dossier 'gouden kwartet'), ligt de fair value op basis van de huidige koers en de huidige productiecijfers voor SLW op \$37,6 — wat tegen de beurswaarde van \$24,7 een onderwaardering van 66% betekent. Kortom, Silver Wheaton is nog steeds een uitstekende termijnplay op zilver.

Franco-Nevada (FNV)

De kwartaalresultaten van Franco-Nevada waren gezien de omstandigheden goed, ondanks de stijle daling in de edelmetaalprijzen kende de bottom line netto winst slechts een kleine daling van \$35,1 miljoen in Q2 2012 naar \$31,9 miljoen in Q2 dit jaar.

Interessant dat de board of directors van FNV onlangs werd uitgebreid met Tom Albanese, voormalig CEO van de mijngigant Rio Tinto (marktkapitalisatie van \$92 miljard). Dit kan tellen als erkenning van de waarde en de toekomst van het royaltymodel in de goudmijnsector, en van het potentieel van het nu nog 15x kleinere Franco-Nevada in het bijzonder.

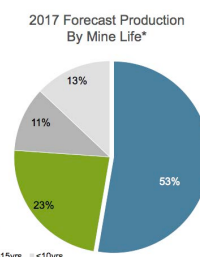
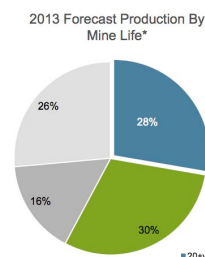
Hier zie je in een overzicht wat voor enorme cashmachine FNV nog steeds is.

FNV is financieel nog steeds kerngezond, met \$836 miljoen aan working capital, \$35 miljoen aan verkoopbare effecten, en een open kredietlijnen van \$500 miljoen. Meer dan een miljard aan cash beschikbaar in een omgeving waarin alles op apegapen ligt, betekent dat nu de meest lucratieve deals kunnen gesloten worden. Dat belooft voor FNV's toekomst.

Potash, en Allana Potash (AAA)

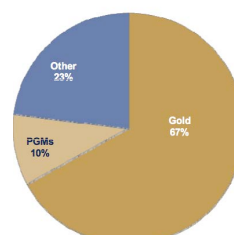
Al geruime tijd hebben we Alana Potash in onze portefeuille, die we indertijd aankochten aan een koers van 1,34 dollar. Alana is in de tussentijd gezakt tot 0,445 in augustus, en staat nu op 0,490. Toch blijven wij geloven in dit aandeel, niet enkel omdat het in de juiste sector zit, maar ook omdat recente ontwikkelingen binnen die sector ervoor gezorgd hebben dat de sector zich aan het herconsolideren is.

Op 30 juli werd namelijk bekend dat Uralkali, één van 's werelds grootste potash producenten (ongeveer 20 % van de globale productie) zijn overeenkomst met de Belarusian Potash Company (BPC), die in feite de potash-markt in handen houdt (43 % van de globale markt), zal opzeggen. Reden is decreet nr 566 van de president van Wit-Rusland van 22 december 2012, die het exclusieve recht van BPC om alle potash, geproduceerd in Wit-Rusland en Rusland, te exporteren, heeft geannuleerd. Dit maakt dat de unieke monopoliepositie van BPC (die naar meer dan 80 landen wereldwijd uitvoerde) verdwijnt, en het rent-seeking voordeel van Uralkali (MCX:URKA) dus opgeheven is. Bijgevolg besloot het bedrijf zijn potash te

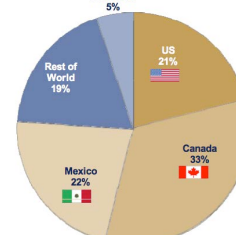

Meer dan 70% van SLW's productie is afkomstig van mijnen met een levensduur van > 15 jaar.

By Commodity

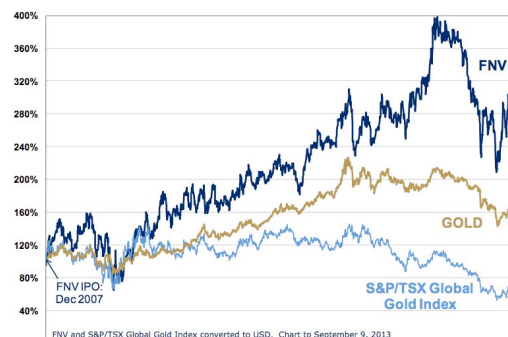
By Geography

★ 77% Precious Metals

★ 81% from North America + Australia

FNV's belangrijkste inkomsten komen uit goud en andere edelmetalen, maar ook voor 23% uit olie en aardgas. Het bedrijf is voornamelijk actief in het Amerikaanse continent.

FNV heeft het consistent beter gedaan als goud.

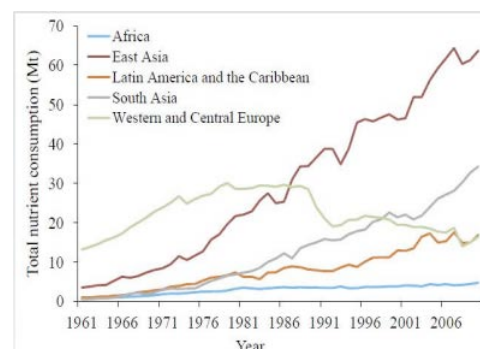

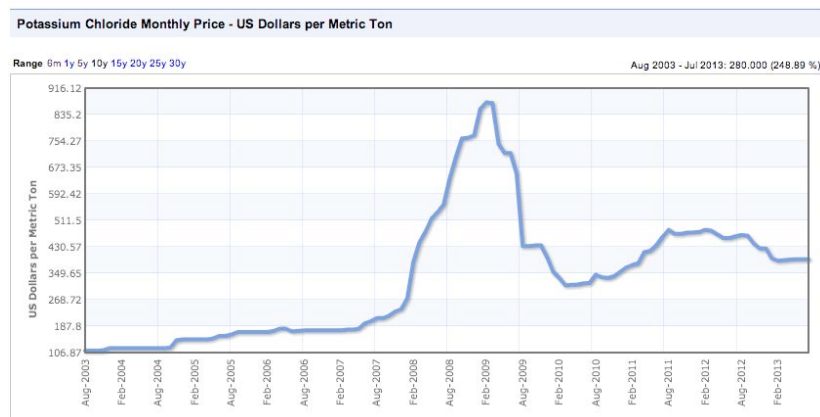
Fig 1. Nutrient consumption (NPk) in regions, 1961-today. The term "Africa" includes North African countries, sub-Saharan Africa and South Africa. Source: IFA

slijten via zijn eigen gekozen traders.

Wat betekent dit nu voor de prijs? Kartel-overeenkomsten, zoals die van BPC, worden gemaakt om de prijzen, onafhankelijk van hun kosten-basis, de hoogte in te duwen. Wie een groot stuk van de markt beheerst, kan de prijzen zelf zetten. Zo is de prijs voor een ton Kalium vandaag om en bij de 400 dollar (Vancouver FOB price), maar, door het verbreken van de kartelovereenkomst, ziet CEO Vladislav Baumgartner die gemakkelijk vallen naar 300 dollar per ton, wat zou betekenen dat er toch 25 % van de winsten - artificieel hoog gehouden door de kartelovereenkomst - weg zouden vallen. Dit heeft meteen zijn effect gehad op de koersen. Uralkali (MCX:URKA) viel inderdaad 25 % en ook onze Allana Potash (TSE:AAA) verloor meer dan een vijfde van zijn waarde.

Maar zoals steeds overreageert de markt. Het lijkt een kwaal van onze tijd te zijn dat beleggers geen abstractie meer maken van het hier en nu, en op geweldig korte termijn denken. Wie de potash-markt een beetje bestudeert ziet dat het opbreken van het BPC-kartel nog steeds meer dan 50 % van de markt in handen laat van twee marketing-bedrijven (Canpotex and Uralkali Trading). Dat is weliswaar een teruggang van hun positie van 65 % van voor de aankondiging van Uralkali), maar we kunnen toch bezwaarlijk zeggen dat die markt heel erg open is: potash is en blijft een oligopolistische business, en dus ligt een veel lagere potash-prijs nog lang niet in het verschiet.

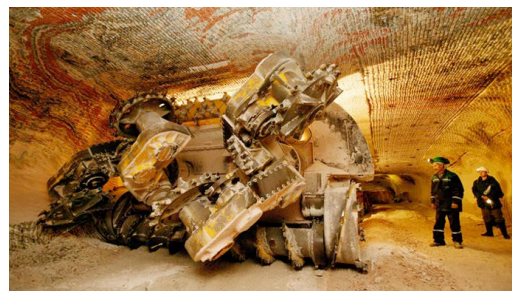
We moeten dus onze ogen op de bal houden, en zien wat Allana aan het doen is, los van alle schijnbewegingen in de markt. De realiteit is en blijft dat het bedrijf zijn project in Ethiopië blijft uitwerken, en dat de prijzen, ondanks het wegvallen van deze ene kartelovereenkomst, in stijgende lijn zullen blijven gaan. De wereld heeft meststof nodig, en dat zal met de groei van de Chinese en de Indische consumptie niet fundamenteel veranderen.

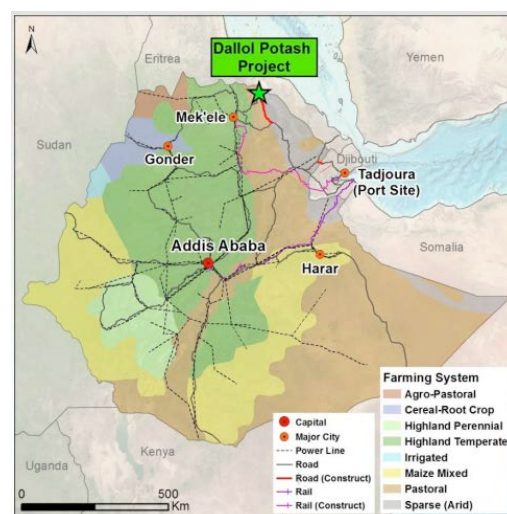
Even een blik op de prijzen: voor de crash van 2008 ging de prijs van 100 dollar per ton in 2004 tot meer dan 900 dollar per ton, om dan terug te vallen tot 350 dollar, waar het prijsniveau een tijdje is blijven hangen. Na ongeveer een jaar verhandeld te zijn geworden in een bereik van 500 à 540 dollar in 2011, is potash in 2012 verder gezakt tot een trading range van 460 à 470, en zweeft de prijs nu rond de 400 dollar per ton. Niets aan de hand dus, en de verklaringen van Baumgartner blijken, een paar maanden na datum, vooral emoties van het moment.

Wat wel klopt is dat Kalium een meststof is voor de grond, en niet zozeer voor de planten zelf, wat betekent dat het niet elk jaar moet worden aangebracht. Dat maakt dat je cycli hebt in de aankopen van Kalium door de landbouw. Het is ook een meststof die je een "kapitaalgoed" onder de meststoffen zou kunnen noemen: het verrijkt de grond traag maar duurzaam, daar waar je met nitraatmeststoffen de grond snel verrijkt, maar die verrijking ook meteen door de planten wordt opgenomen, wat maakt dat je het elk jaar moet aanbrengen. Belangrijk is dus te kijken naar de

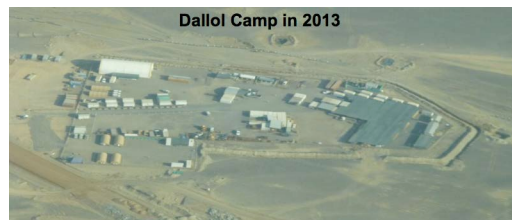
Afrika zelf is potentieel een grote potash-afzetmarkt.

De meeste potashreserves, zoals deze van Uralkali, bevinden zich diep onder de grond.

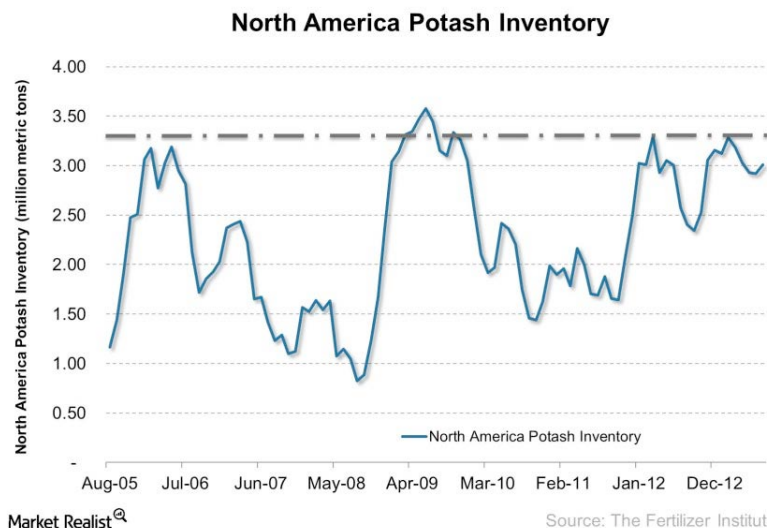
Allana's project ligt niet alleen dicht tegen de oppervlakte, maar ook strategisch in de nabijheid van een belangrijke zeevaartroute.

"De zogenaamde 'potash-oorlog' tussen Rusland en Wit-Rusland brak uit op 30 juli, nadat het Russische Uralkali uit 's werelds grootste potash exportconsortium met Belaruskali."

Russia Today, 16 september 2013

voorraden aan Potash. Zijn die hoog, dan verraadt dit een lagere vraag vanuit de sector, en dus ook minder omzet voor de potash-producerende bedrijven.

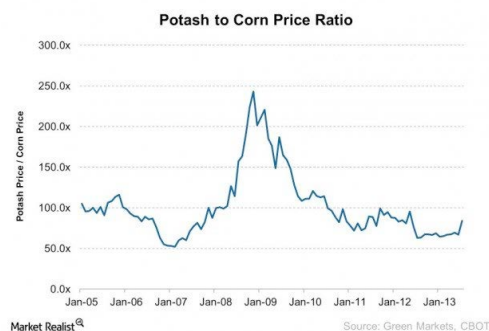
En wat zien we daar? Dat van 2005 tot 2008 de reserves drastisch afnamen, omdat de landbouwers meer kalium vroegen, zodat ze maximaal gebruik konden maken van de hoge prijs (toentertijd) voor hun gewassen. Van 2008 tot 2009 echter, stegen de reserves scherp omdat de voedselprijzen praktisch ineens stortten, hetgeen het investeren in rijke oogsten minder attractief maakte. Sinds die tijd echter, zien we de voorraden weer gestaag stijgen, tenminste in Noord-Amerika, waar deze grafiek over gaat. We mogen echter veilig aannemen dat deze cyclische trend wereldwijd is, gezien ook de voedselprijzen in een globale markt opereren.

Een stijging van de reserves gedurende vier jaar wijst op een afgehouden vraag gedurende die tijd, en dus een uitputting van de grond. Dat gewassen nog steeds groeien is dus wellicht te wijten aan de snellere meststoffen, zoals ureum, fosfor of nitraten, die vaak ook goedkoper in aankoop zijn, hetgeen van hen een logische keuze maakt voor een post-crash meststoffenbeleid in landbouwbedrijven. Maar Kalium zou niet bestaan als het geen specifieke functie heeft, en vroeg of laat moet het land ook daarmee terug verrijkt worden.

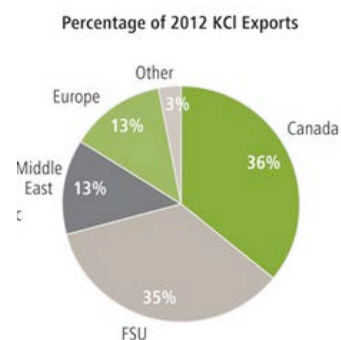
Wat betekent dit nu finaal voor Allana Potash (TSX: AAA)? We laten de CEO, Farhad Abasov zélf aan het woord, met betrekking tot de gebeurtenissen, en de gevolgen daarvan voor zijn bedrijf:¹

“Zonder enige twijfel heeft het nieuws dat Uralkali uit het BPC-kartel stapt voor een schok gezorgd in de sector. Onze visie op dit nieuws is dat Uralkali dan wel zijn eigen weg kan gaan, en haar leveringen wel tegen betere prijzen kan realiseren, wat concurrentie in de sector op gang zal brengen, hetgeen lagere prijzen voor potash betekent, het bedrijf dat niet meteen zal kunnen doen, aangezien dat men nog vrij veel werk voor de boeg heeft om het vooropgestelde productiedoel ook daadwerkelijk te kunnen halen.

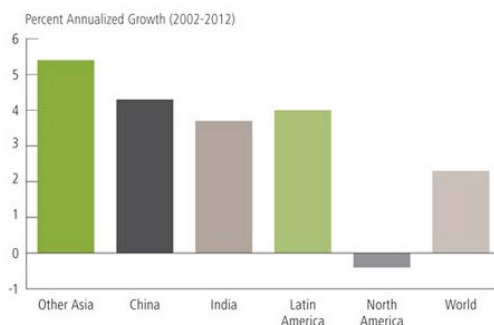
Wat Allana betreft maken we ons echter niet veel zorgen. Eén van de belangrijkste redenen waarom we het Danakhil project in Ethiopië hebben geselecteerd was zijn uitzonderlijke lage kostenstructuur. Dit is één van de meest ondiepe deposito's in de wereld die vatbaar is voor oplossingsmijnbouw (het laten uitdrogen van minerale zouten, nvdr). Bovendien is de regio extreem heet een droog wat betekent dat we hier één van de meest efficiënte verdampingssystemen zullen hebben met als energiebron de zon zelf, wat ons

Potash is nu goedkoop ten opzichte van de maïs prijs.

Rusland en Canada zijn met grote voorsprong de belangrijkste potash-exportlanden.

Wereldwijde potashconsumptie groeide de laatste 10 jaar a rato van gemiddeld 2,5% per jaar.

¹ Bron: Interview op www.smallcappower.com

niets kost. Al deze factoren maken dat ons potassium-project één van de laagste kostenstructuren in de wereld heeft, niet enkel in de greenfield en brownfield-bedrijven, maar zelfs in vergelijking met de potassium-producenten die nu al actief zijn.

Met een benodigd kapitaal van slechts 642 miljoen dollar ter productie van 1 miljoen ton potassium per jaar is het heel erg moeilijk om zelfs maar een handvol projecten te vinden die met ons kunnen concurreren. Terwijl de prijs vandaag rond de \$400 schommelt is onze geschatte productiekost om en bij de \$65 per ton, en zelfs al rekenen we daar de kost van het transport richting de haven van Djibouti bij, dan zitten we nog onder de \$100 per ton.

Laat die prijzen dus maar zakken, wij kunnen een grote marge aan. Meer nog, indien ze nog verder zakken, bestaat de mogelijkheid dat een aantal concurrenten, met zwaardere kostenstructuren, verstek moeten geven. Dat betekent dat bij gelijke vraag het aanbod zal verminderen, wat een opwaartse druk op de prijzen zou betekenen. Het zou een perfecte timing zijn voor onze productie, die dan online komt.”

Technisch gesproken zit het aandeel Allana nog niet meteen op rozen, maar het ziet er ook niet slecht uit: het gaat gewoon zijwaarts. Er is nog geen positieve bevestiging van een uptrend, maar eens goed nieuws uit het bedrijf komt, en zeker wanneer prijzen van de potassium nog verder zouden dalen, waardoor concurrenten misschien de duimen moeten leggen, kan de upswing vrij snel gaan, zoals dat in 2011 nog het geval was. De marktkapitalisatie is een schrale 136 miljoen dollar, en de volumes die verhandeld worden zijn heel klein: gemiddeld een half miljoen aandelen per dag, op een totaal van 277 miljoen aandelen in totaal.

Eens dit aandeel echter opgemerkt wordt door institutionele investeerders kan het, net omwille van die lage kapitalisatie en dat lage volume, vrij snel gaan. Daarom adviseren wij de positie in Allana alvast wat uit te breiden, nog voor de uitbraak. Want de reden dat uitbraken in dit soort aandelen zo virulent zijn, is net omdat op het moment dat iedereen het aandeel wil, er bijna geen zijn om te verhandelen. Desalniettemin moet blijvend in gedachten worden gehouden dat dit een in het niet extreem stabiele Ethiopië gevestigde junior is, wat betekent dat ondanks het kwalitatief uitzien management, het risico nu eenmaal hoger is.

Indiase capital controls, impact op goud

India legt de import van goud aan banden, uit vrees voor een verdere vlucht uit de Roepi. Sinds begin dit jaar alleen al heeft de nationale munt 10 % tegen de dollar verloren, en gevreesd wordt dat omwille van de enorme inflatie in het land - die daar gemeten wordt volgens de PPI en niet eens volgens de CPI, hetgeen een vertekend beeld geeft - mensen zullen vluchten in reële waarden. En dat is ook zo: vooral vanuit de golfstaten is de smokkel van goud, via sieraden en andere creatieve methoden zo groot dat de overheid, bij monde van de minister van financiën Chidambaram, een accijns instelde van 35 procent, waarop nog eens een “onderwinstaks” van 3 % wordt geheven, hetgeen het importtarief op 36,05 procent brengt.

Ondertussen woekert de voedselinflatie voort. Vooral de groenten zijn jaar op jaar bijna de helft duurder geworden, en dan nog vooral uien, hetgeen een nationale groente is, een beetje zoals we hier aardappelen eten. Die prijs steeg niet 46,59% jaar-over-jaar, maar maar liefst 144%! De Wall Street Journal legt dit uit met verhaaltjes over schade aan gewassen, maar dat doen ze altijd. Wij weten wel beter: de Indiase Centrale Bank heeft in de voorbije jaren massaal geld geprint, en daarvan zijn de gevolgen nu natuurlijk te merken. Stilaan worden nu ook in India dus de gevolgen van centraal bankieren duidelijk.

De Wholesale Price Index (wat eigenlijk de prijsniveau's meet van de

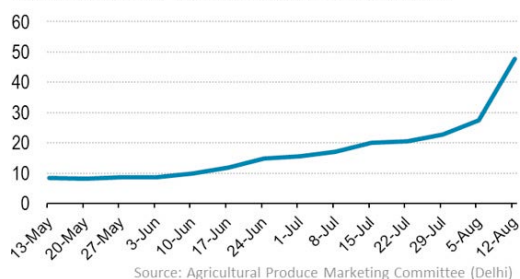
Potash: een overzicht van vraag en aanbod wereldwijd

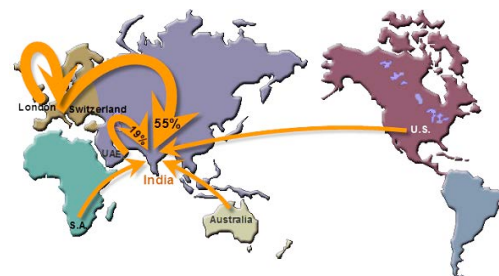
Het aandeel van Allana Potash, AAA.TO.

Average Price of Onions Per Kilogram

The rising cost of onions in India in recent months

De prijs van ajuinen — de aardappel van India — steeg vervaarlijk in de voorbije maanden.

De voorbije 12 maanden importeerde India meer dan 1000 ton goud. Waar kwam dat allemaal vandaan? Grotendeels uit Zwitserland.

producten die business-to-business verkocht worden - wat ook wel de Producer Price Index wordt genoemd) steeg in augustus met 5,79 % tegen over dezelfde periode in het jaar daarvoor, hetgeen in juni nog maar 4,86 % was. De centrale bank probeert die inflatie onder de 5 % te houden (of dat zeggen ze toch), maar pogingen daartoe blijken te falen. Dit heeft vooral te maken met het feit dat inflatie ook veel te maken heeft met de verwachtingen van mensen: wanneer zij denken dat de koopkracht van hun geld zal zakken in de toekomst, willen ze het nu besteden, wat opwaartse druk op de prijzen zet. Alleen al daarom is een crackdown op goud een macro-economische must: de regering moet tonen dat ze de roepi niet zullen laten vallen.

Het is echter twijfelachtig of India er nog zal in slagen haar begrotingstekort, dat meer dan \$90 miljard bedraagt, nog om te buigen. Een gevolg van stijgende inflatie is immers een dalende fiscale capaciteit. Wie namelijk meer geld moet uitgeven aan basisbehoeften zoals voeding (en in het geval van heel wat straatarme Indiërs is dat zeker zo) heeft geen geld meer over om veel anders dan noodzakelijkheden te kopen. Vandaar komt dus zeker geen economische groei, laat staan dat men die zou kunnen belasten.

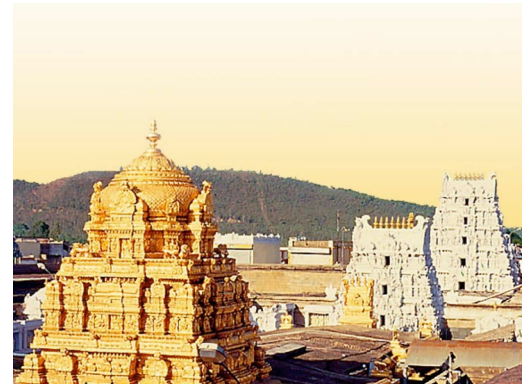
Het ziet er overigens naar uit dat ook het monetair beleid de teugels kwijt is. Sinds maart 2010 heeft de Reserve Bank of India (RBI) haar rentevoeten maar liefst al tien keer verhoogd, evenwel zonder het gewenste effect. Het verhogen van de rentevoeten zorgt er normaal gezien voor dat de uitgifte van geld geremd wordt in relatie tot de economische productie, wat de koopkracht van de munt doet stijgen, en de prijzen doet dalen. Dat blijkt maar gedeeltelijk te lukken: de half-afgewerkte producten dalen dan wel wat in prijs, maar de consumptiegoederen allerm minst. De prijzen van vis, eieren, melk, blijven stijgen, met ongeveer 10 % op jaarbasis.

De reden dat deze goederen niet snel zakken in prijs, is omdat het verlagen van de centrale rentevoeten een verschillend effect heeft op de verschillende delen van de economie. De vervaardiging van consumptiegoederen is veelal een arbeidsintensieve aangelegenheid, daar waar de kapitaalratio per werknemer in de sectoren die kapitaalgoederen en half-afgewerkte producten maken veel hoger is. Een verhoging van de rente zal de prijzen in deze laatste categorieën inderdaad doen zakken, maar tegen dat deze prijsverlagingen ook in de productielaag van de consumptiegoederen te merken is, zal al heel wat water naar de zee gevloeid zijn.

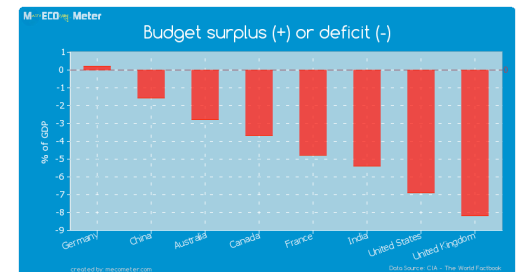
Wat betekent dit nu voor goud? Als de Indiase regering er werkelijk in slaagt om de arme bevolking, die nu serieuze klappen krijgt via de voedselprijzen, kalm te houden, terwijl de middenklasse en de hogere klassen kunnen profiteren van de prijsdalingen in de andere consumptiegoederen, dan zou het wel eens kunnen dat de vlucht in edelmetalen kan afgewend worden. Maar de vraag is hoe lang deze situatie houdbaar is, gezien de acute problemen die zich stellen wanneer voeding te duur wordt. We zagen namelijk eerder al dat één van de grootste oorzaken van de opstanden in Egypte de stijgende voedselprijzen waren, en we weten ondertussen wat daar gebeurd is.

Indien de Indiase regering de rust dus niet kan bewaren, dan is het voorspelbaar dat goud, en zeker ook zilver, een veilige haven worden voor de armsten van het land. En dan is het hek toch werkelijk van de dam, aangezien geen enkele andere vorm van geld (of het moest Bitcoin zijn) het land kan verlaten. De nationale regering doet er dus alles aan om het bezit van goud te beteugelen. Een overzicht:

- 21/01: De overheid verhoogt de importtaks op goud van 4 naar 6 %.
- 22/01: De overheid verdubbelt de accijnzen op ruw goud tot 5 %
- 20/02: Het ministerie van Handel raadt aan de goedkope juwelenimport uit Thailand aan banden te leggen

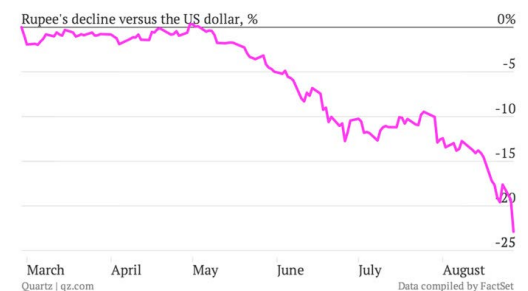
Er bevinden zich fabelachtige hoeveelheden goud in Indiase private handen, naar schatting meer dan 30.000 ton. De overheid heeft haar oog al laten vallen op de goudschatten in de tempels, sommige politici willen het goud gaan 'inventariseren'.

Het begrotingstekort van India is groter dan dat van Frankrijk, en zit iets onder dat van de V.S..

De rentevoeten op de Indiase staatsobligaties knallen omhoog, wat het begrotingstekort zal doen oplopen.

De roepi daalt snel tegenover de dollar.

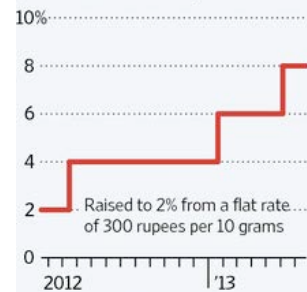
- 1/03: De minister van financiën raadt de mensen aan niet zoveel goud te kopen
- 18/03: De RBI zegt dat het de handel en wandel onderzoekt van commerciële banken die goud verkopen, met het oog op het vinden van “systemische problemen”
- 2/04: De Minister van Financiën suggereert dat het weinig waarschijnlijk is dat de importtaks op goud zal stijgen, omdat dat smokkelaars aanmoedigt, en dat men eerder nadenkt over “inflatie-geïndexeerde instrumenten”
- 3/05: De RBI legt bij haar aangesloten commerciële banken de import van goud via verzending aan banden
- 3/06: De minister van Financiën zegt dat India zich de grote goudimport niet kan veroorloven, en dat het “mogelijk is dat de invoerregelingen worden herzien”.
- 5/06: De invoertaks op goud stijgt nog eens 2 %, dit keer van 6 naar 8 %
- 21/06: Reliance Capital, één van de grootste Indiase investeringsfondsen, stopt met zijn goudverkoop en zegt niet langer te zullen investeren in fondsen die gedekt worden door goud
- 24/06: De grootste juweliersvereniging van India vraagt aan zijn leden om te stoppen met de verkoop van goudbaren en munten, hetgeen 35 % van de handel in die sector is.
- 10/07: De juweliersvereniging kondigt aan dat de vrijwillige ban op de verkoop van goudmunten en baren met nog zes maanden verlengd kan worden.
- 31/07: Indiase regering hoopt dat de goudimport, die in de voorbije jaren gemiddeld op 845 ton lag, te kunnen beperken tot een veel lager bedrag
- 13/08: India verhoogt de invoertaks op goud voor de derde keer, weer met 2 %, tot tien procent. Ook de taksen op zilver en platinum worden verhoogd tot 10 %. De douane accijnzen op goudertsbaren, erts en concentraat worden ook verhoogd van 6 naar 8 %
- 14/08: Import van munten en medailles wordt ronduit verboden.

India heeft met omgerekend 90 miljard dollar het derde grootste begrotingstekort van de wereld, hetgeen voor een groot stuk veroorzaakt wordt door het feit dat mensen elkaar niet meer in roepi betalen, maar in goud, hetgeen in de praktijk ontraceerbare cash is, waar vervolgens ook geen belastingen op kunnen worden geheven. Reuters (29 augustus) rapporteert dan ook dat India nu zelfs overweegt om “een radicaal plan in te stellen die commerciële banken dwingt om goud van gewone burgers te kopen, en het richting de edelmetalsmelters te sturen, in een poging om de import van goud te beteugelen, en op die manier de vlucht uit de Roepi tegen te gaan.”

De situatie is dus vrij accuut, en het is maar de vraag of de maatregelen die genomen zijn, de goudsmokkelaars zullen kunnen stoppen. Historisch is altijd gebleken van niet: een centraal geleid organisme kan een decentraal georganiseerd team van organismen niet de baas, of het zou door pure intimidatie moeten zijn, hetgeen dan weer het vertrouwen in de munt, die voor een groot stuk hetzelfde is als het vertrouwen in de regering, rechtstreeks schaadt. Het is dus weinig waarschijnlijk dat de vraag naar goud uit India snel zal afnemen, zeker wanneer de economie daar nu ook slabakt, en de fiscale return die de backing value van het uitgegeven fiatgeld moet terugbetalen, slinkt.

Taxing Times

India has steadily been increasing the import tax on gold to boost the rupee.

Source: World Gold Council
The Wall Street Journal

Voor een beschouwend artikel over het potentieel van Bitcoin in India, zie hier: <http://tinyurl.com/BTCIndia>.

De kortetermijnschulden van de Indiase overheid stijgen pijlsnel, en daardoor daalt de reservedekking zienderogen. Dit is een onhoudbare situatie.

Toch moet ook hier enige voorzichtigheid aan de dag gelegd worden, zelfs wanneer men optimistisch is. Prijzen worden altijd gevormd binnen een bepaalde sociologie, en wanneer die in één sociologie stijgt, dan moet die in een andere sociologie dalen. Zou u goud bezitten binnen India bijvoorbeeld, dan is uw goud daar meer waard dan daarbuiten. Maar u bent niet binnen India, en dus moet u kijken naar de lokale fysieke prijs, die op zijn beurt afhankelijk is van de wereldprijs, die gezegd alle sociologieën omvat.

Waarom staan we hierbij stil? Omdat, in het geval dat India zijn situatie niet onder controle krijgt, het misschien wel moet gaan aankloppen bij de BIS, zoals dat in 1991 gebeurd is, en zijn 557,7 ton goud er als onderpand bij geven, of erger nog, verkopen. De BIS, die gezien mag worden als de centrale bank der centrale banken, is de bank die de wereldprijs van goud nog het meest beïnvloedt. Komt 557,7 ton goud in die markt terecht, dan zou dat wel eens een serieuze smackdown op de prijs kunnen zijn, zelfs al is dit een transactie in de closed market van Centrale Banken, die in principe geen invloed heeft op de open market price. In het oog houden hoe de prijsvorming op de internationale markt werkt, blijft dus een must.

Bitcoin

In zijn laatste interview geeft Jim Rogers aan dat hij denkt dat de berenval van goud wel eens langer zou kunnen aanslepen dan veel goud-believers hopen. Mogelijks, aldus Rogers, valt de bodem pas in 2014 of 2015, vooral omdat overheden zoals onder meer Frankrijk en India steeds grotere inspanningen doen om te voorkomen dat hun burgers wegvlugten uit fiat geld en staatsobligaties in het gele metaal.

Mocht Rogers gelijk krijgen en wordt goud de komende 12 à 24 maanden kunstmatig getemperd door capital controls, dan verwacht ik dat Bitcoin hiervan zal profiteren, met andere woorden dat er een fractie van het grote kapitaal richting deze internetmunt zal vloeien.

Het is namelijk extreem moeilijk, zonet onmogelijk, om de internationale handel in deze digitale valuta stil te leggen. Initiatieven als localbitcoins.com laten kopers en verkopers toe om elkaar vanop afstand of in levende lijve te vinden en onderling (zonder tussenkomst van een derde partij) bitcoins met elkaar uit te wisselen. De bloeiende handel in bitcoins in Argentinië, waar goud moeilijk te krijgen is, is hier een mooi bewijs van.

Kortom, het lijkt me dat Bitcoin een mooie hedge tegen een dalende goud- en zilverbij zal blijven. Er hoeft maar een heel klein percentage van de goudmarkt in Bitcoin te vloeien om enorme sprongen in prijs teweeg te brengen. En ik weet dat heel wat opinion leaders uit goudland Bitcoin van nabij opvolgen. Zo publiceerde Casey Research onlangs haar eerste artikel over Bitcoin, en ook GoldMoney onderzoekt actief of ze iets kunnen aanvangen met de nieuwe internetmunt.

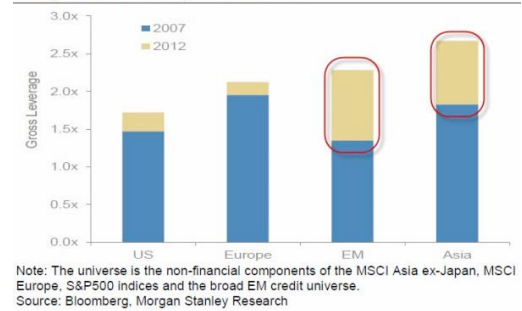
Bitcoin mining

Bitcoin is zowel een valuta als een betalingssysteem. Alle transacties worden bewaard, geüpdated, en verspreid via een openbare boekhouding die men de 'blockchain' noemt. Iedere computer die met het netwerk verbonden is kan een knooppunt in het Bitcoin-netwerk worden, en de autoriteit van zo'n knooppunt (een 'Bitcoin miner' genaamd) wordt bepaald door de hoeveelheid rekenkracht die deze aan het totale netwerk bijdraagt. Het is deze architectuur die ervoor zorgt dat Bitcoins niet uit het niets kunnen worden bijgemaakt en dat wereldwijde betalingen snel en efficiënt verlopen.

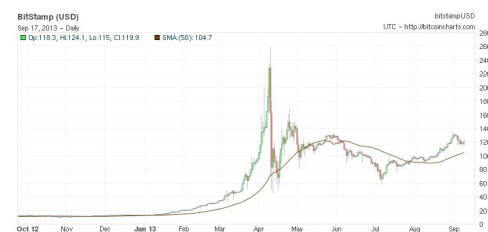
Het bedrijf waar ik momenteel actief in ben is **CoinTerra**, een startup die speciale computerchips ontwikkelt voor Bitcoin Mining. CoinTerra's CEO is Ravi Iyengar, ex-Lead CPU Architect bij Samsung die ook hoge leidende ingenieursposities bekleedde bij Intel (centrino-project), Qualcomm, en

Asia: The Most Leveraged Region Today

Corporate leverage: debt/EBITDA

De Aziatische bedrijfssector is de sector met de grootste hefboom momenteel, geleid door de bel in China.

Het 50-daags gemiddelde is een mooie indicator voor traders in Bitcoin: kopen als de koers eronder zit, lichtjes verkopen als ze erboven zit.

CoinTerra's CEO Ravi Iyengar gaf leiding aan het team dat de chip in de Samsung Galaxy S4 ontwikkelde.

NVIDIA. Om een idee te geven, Ravi is iemand die regelmatig in meetings met mensen van het kaliber Jen-Hsun Huang (NVIDIA) en Steve Jobs heeft gezeten. In dit filmpje, dat ik mee heb helpen ontwikkelen, wordt het bedrijf kort voorgesteld: <http://tinyurl.com/cointerra>.

Er zijn ruwweg twee manieren om als Bitcoin ASIC bedrijf je investeringen te financieren: intern, door je productiecapaciteit uit te bouwen, zelf bitcoins te minen en je overschot aan weinig rendabele mining computers op de detailmarkt te gooien, of extern door een deel van je aandelen te verkopen aan investeerders en vervolgens zelfstandig te gaan minen.

CoinTerra heeft een gecombineerde strategie: het bedrijf trok \$1.5M aan seed kapitaal aan (interne financiering), en vervolgens ging het ook competitief geprijsde mining producten aanbieden aan de markt (externe financiering).

Is het aanschaffen van een 'Bitcoin mining rig' (zo noemt men de hardware die bitcoins opdelen) nu dé ultieme manier om in Bitcoin te investeren?

Nee, zeker niet. Ten eerste moet je beginnen met zelf bitcoins te kopen. Dat moet je echt doen. Er zullen nooit meer dan 21 miljoen bitcoins bestaan, de schaarste is gegarandeerd. Bovendien is het een ETF op de hele sector: alles wat groeit in de Bitcoin-economie, daarvan profiteer je als Bitcoin-spaarder reuze van mee. (Stel je voor dat je in 1992 een 'internet-ETF' had kunnen kopen!)

Bitcoin mining is veel riskanter en speculatiever dan het aanschaffen van bitcoins zelf. Het fabriceren van zo'n speciale chip is een zeer gecompliceerd proces waarvan men de parameters wel kan managen, maar niet voor de volle 100% kan in de hand hebben. En momenteel zijn er verschillende spelers op de markt die allemaal hun eigen ASIC-chips ontwikkelen, waardoor de 'moeilijkheidsgraad' van het netwerk, i.e. de totale rekenkracht, bijzonder snel toeneemt. In de mining-rekenmachine van TheGenesisBlock.com kan je je eigen aannames inpluggen en de potentiële return on investment berekenen op je Bitcoin Miner (sommigen noemen het een draagbare goudmijn): www.mining.thegenesisblock.com. Mijn eigen inschatting is dat we tegen januari minimum rond de 5 à 6 petahash/s zullen zitten, waardoor de winsten matiger zullen zijn als in het verleden.

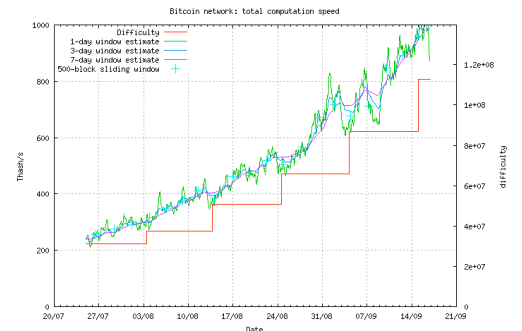
Anderzijds zijn er heel wat nieuwe bedrijfjes op de markt waarvan het niet zo zeker is of ze de beloofde rekencapaciteit wel op tijd zullen leveren. Bovendien kom je op een gegeven moment ook de fysieke limiet tegen: na 28 nanometer kan je wel nog kleiner gaan, maar dan stijgen de kosten snel en ga je steeds meer de wet van Moore volgen. Met andere woorden, in de toekomst zal de moeilijkheid van het netwerk miner snel kunnen groeien, de totale rekenkracht zal een S-vormige curve aannemen. Een investering van pakweg 40 BTC in een Bitcoin Mining computer kan dus wel degelijk een return opleveren van 50, 60, of 70 Bitcoins, het hangt allemaal af van de bitcoinkoersen en van de snelheid waarmee het netwerk groeit. Leuk is ook dat men de investering kan maken als bedrijf en die dus mogelijk aftrekbaar en afschrijfbaar is (overleg even met je boekhouder als je dit overweegt).

Let wel, winst is hier zeker niet gegarandeerd, dus een dergelijke investering moet gebeuren met speculatief kapitaal.

CoinTerra's mining rigs zullen 'plug & play' zijn en dus eenvoudig te installeren, maar hou er rekening mee dat alle support in het Engels zal zijn en een mate van technisch engagement zal vereisen.

Als je meer wil weten over CoinTerra's producten, neem een kijkje op de website www.cointerra.com.

Noteer dat ik aandelen in dit bedrijf bezit, je kan mij (Tuur) in deze dus geen onafhankelijke partij noemen.

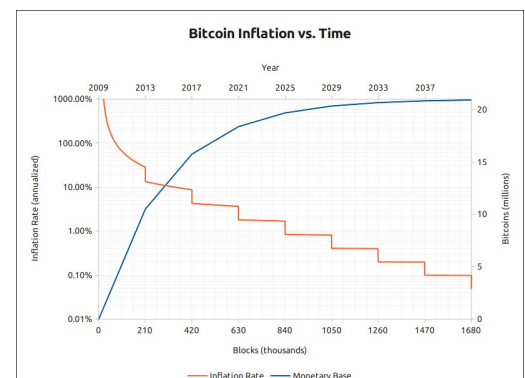

De rekensnelheid van het Bitcoin netwerk stijgt de laatste maanden met zo'n 2 terrahash per maand.

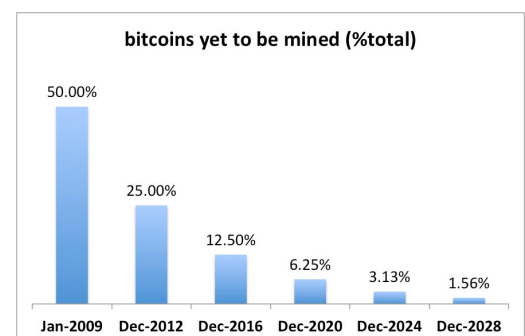
Bron: <http://bitcoin.sipa.be>

Een van CoinTerra's Bitcoin miners.

Het aantal Bitcoins in circulatie (blauw) en de inflatie in Bitcoin over tijd (rood).

In de toekomst zullen altijd maar minder Bitcoins gemined worden en zal het zwaartepunt van de inkomsten van Bitcoin miners op transactievergoedingen komen te liggen.

Syrië en het Midden-Oosten

Wat heeft een van de meest democratische landen van het Midden-Oosten, Syrië, gedaan om zijn burens in het Westen, de felle strijders voor de democratie, zo kwaad te maken dat ze militaire interventie overwegen? De irrationaliteit en gewetenloosheid van de benadering van de Westerse landen in deze crisis, die dezelfde lui die in Europa worden beschouwd als terroristen tot « vrijheidsstrijders » heeft verklaard als het gaat om Syrië, wordt duidelijker in het licht van de economische dimensie van de Syrische tragedie. Er is alle reden om aan te nemen dat Europa in de eerste plaats aan het vechten is voor de nieuwe energiebronnen van de toekomst, zelfs al gaat dat ten koste van de eigen culturele en historische wortels in Syrië, die de bakermat is van het Christendom, de allereerste universiteit (4e Eeuw) en nog zoveel meer.

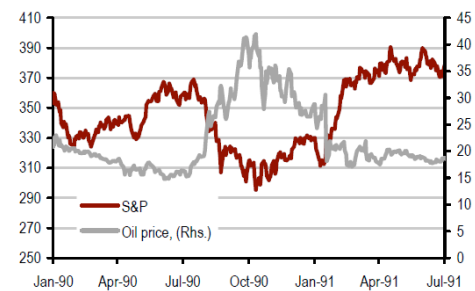
Een speciale rol wordt gespeeld door aardgas, die in opkomst is als de belangrijkste brandstof van de 21e eeuw. De geopolitieke problemen in verband met de productie, het transport en het gebruik zijn wellicht meer dan enig ander onderwerp op de radar van de westerse strategen gekomen, en zullen in de komende jaren de blijvende inzet zijn van geopolitieke spelletjes. Of zoals F. William Engdahl het zo mooi stelt, “Aardgas is het brandbaar ingrediënt dat deze krankzinnige wedloop naar energie in de regio voedt”.

De strijd gaat in essentie over de vraag of pijpleidingen zullen gaan naar Europa van oost naar west, dan wel van zuid naar noord. Ofwel gaan ze van Iran en Irak via Syrië naar de Middellandse Zeekust, ofwel gaan ze van Qatar en Saoedi-Arabië via Jordanië en Syrië richting Turkije, en langs die weg dan Europa binnen. De geostrategische allianties worden meteen duidelijk: Rusland en Iran steunen het officieel Syrisch regime, de VS, Turkije en Israël de rebellen, hetgeen we gemeenzaam “het Westen” kunnen noemen, al kunnen we ons daar in het geval van Turkije wel vragen bij stellen natuurlijk.

Het “Westen” heeft zich namelijk gerealiseerd dat de vastgelopen Nabucco-pijpleiding, die tussen Turkije en Oostenrijk loopt, het nooit kan halen van Rusland met zijn South Stream die via Bulgarije en Servië eveneens naar Oostenrijk loopt. De Nabucco, die een capaciteit heeft van 30 miljard kubieke meter per jaar, krijgt alleen input van de reserves uit Azerbeidzjan en kan nooit wedijveren met de stroom aan Russische voorraden die via de south stream (capaciteit: 63 miljard kubieke meter per jaar) binnenkort Europa zullen binnenkomen. Het Westen is dus in een haast om haar energietoevoer veilig te stellen door te tappen uit de Perzische Golf. Syrië eindigt als een belangrijke schakel in deze keten, en leunt jammer genoeg voor het Westen het in het voordeel van Iran en Rusland, en dus werd besloten in de Westerse hoofdsteden dat het regime van dat land moet veranderen. De strijd voor « democratie » is dus een false flag die totaal verschillende doelen moet bedekken.

Het is dan ook niet moeilijk op te merken, dat de opstand in Syrië begon te groeien, twee jaar geleden, bijna op hetzelfde tijdstip als de ondertekening van een memorandum in Bushehr (Iran) op 25 juni 2011 met betrekking tot de bouw van een nieuwe Irak-Iran-Syrië-pijpleiding. In een vorig rapport wezen we al op de enorme gasvoorraad die voor de kust van Syrië te vinden is, maar vertelden we eigenlijk nog niets over deze pijplijn, die nog veel belangrijker is. Die komt namelijk niet zomaar uit Iran, maar uit het zuiden ervan, en wel vanuit het grootste gasveld ter wereld: de North Dome (zoals die in Qatar heet)/South Pars (zoals die in Iran - Perzië - Pars) heet. Concreet betekent dit dat als Iran erin slaagt om via het noorden van Irak (wat vol Koerden zit) en Syrië de Middellandse Zee te bereiken, het gedaan is met de hegemonie van de VS over de Straat van Hormuz, en dus, in

Chart 2: Example of a supply shock (Gulf War); a negative correlation between oil and stock market

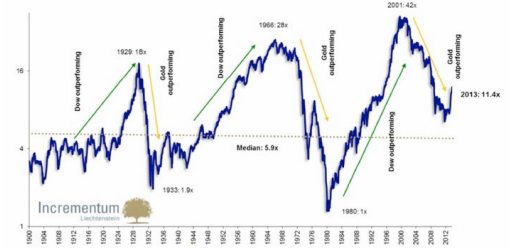
Source: Datastream, UBS

Toen de Golfoorlog uitbrak veroorzaakte dat een olieschok: stijgende olieprijs en een dalende aandelenmarkt.

De gasvelden voor de kust van Israël. Onder Syrië werd er nog veel meer gas gevonden.

Dow/Gold Ratio since 1900

Source: Federal Reserve Bank of St. Louis, Incrementum AG

De Dow/Goud ratio is nog niet klaar met goud denk ik. Uitgedrukt in goud zal de Dow nog dalen.

The Proposed Nabucco Gas Pipeline

De voorgestelde Irak-Iran-Syrië-pijpleiding

afgeleide zin, ook met de dollar, wiens backing value sinds 1971 niet meer goud is, maar in feite olie.

Het belang van dit conflict is dus niet te onderschatten. De pijplijn die Iran met steun van Rusland wil realiseren overheen Irak (vandaar dat Turkije de grens overgaat met Irak om daar de koerden te bestrijden, zogezegd uit eigen nationale veiligheid, maar vooral om Noord-Irak te destabiliseren) en Syrië (vandaar dat Israël strategische bombardementen uitvoert op Syrische doelwitten, zogezegd uit eigen nationale veiligheid, maar vooral om contradictoir genoeg de moslim-fundamentalisten te steunen die het regime weg willen) strekt zich 1500 km uit, van Asaluyeh in het zuiden van Iran naar Damascus, met 225 km op Iraans grondgebied, 500 km op Iraaks (vandaar het belang van steun aan de Koerden), en 500 à 700 op Syrisch (vandaar het belang van de steun aan Assad).

Later kan de pijplijn worden verlengd langs de bodem van de Middellandse Zee naar Griekenland. Het is dus ook niet toevallig dat Cyprus bij de EU gekomen is (strekt Europa nu cultureel werkelijk tot in Cyprus?) - het verstevigt de geopolitieke positie van het Westen in die regio. De mogelijkheid van vloeibaar gas naar Europa via de mediterrane havens van Syrië is ook overwogen. Investerings in dit project bedragen nu al ongeveer 10 miljard dollar. Er staat dus veel op het spel.

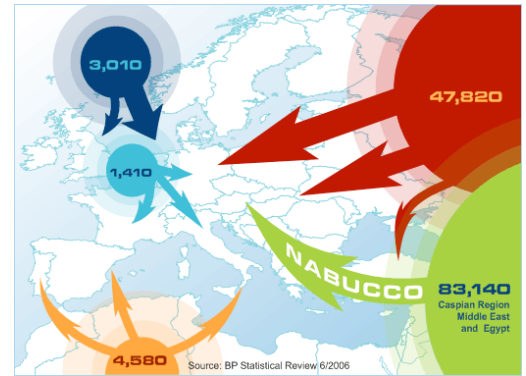
De pijpleiding waarvan sprake, die loopt over Iran, Irak en Syrië, bijgenaamd de « Islamitische Pijplijn », werd verondersteld om te starten in de periode 2014-2016 . De geprojecteerde capaciteit is 110 miljoen kubieke meter gas per dag (40 miljard kubieke meter per jaar). Irak, Syrië en Libanon hebben hun behoefte aan Iraans gas (25-30 miljoen kubieke meter per dag voor Irak , 20-25 miljoen kubieke meter voor Syrië , en 5-7 miljoen kubieke meter tot 2020 voor Libanon) al aangegeven, hetgeen politieke codetaal is voor hun steun aan het project.

Het was de bedoeling van Europa om de Nabucco-pijpleiding vanuit Irak te laten lopen, via Azerbeidzjan en Turkmenistan over het grondgebied van Turkije . Aanvankelijk werd ook Iran beschouwd als een leverancier, maar later werd het land van het project uitgesloten, en kwam het zo in de Russische invloedssfeer terecht. Na de ondertekening van het memorandum over de "Islamic Pipeline", verklaarde het hoofd van de National Iranian Gas Company (NIGC), Javad Oji, dat Zuid-Pars, met winbare reserves van 16 biljoen kubieke meter gas, een « betrouwbare bron van reserves is, hetgeen een voorwaarde is voor de bouw van een pijpleiding, een reserve die Nabucco niet heeft ». Lees: jullie sloten ons uit, maar wij doen wél nog mee.

Het is gemakkelijk om te zien dat de toevoer van zelfs maar 20 miljard kubieke meter per jaar van deze nieuwe Islamitische Pijpleiding voor Europa, zou kunnen concurreren met de Nabucco, die zijn 30 miljard capaciteit niet eens kan vol krijgen. De 63 miljard van de South Stream, gecontroleerd door Rusland, is echter geen partij voor de Iraniërs, en dus zijn de verhoudingen duidelijk: Rusland leidt, met Iran in zijn kielzog, en Syrië als gemeenschappelijk te beschermen focuspunt tégen Israël, tégen de VS, en tégen de petrodollar in het algemeen.

Voeg daar de excellente diplomatieke kwaliteiten van Putin aan toe, die de totaal vals opgezette reden van de Amerikanen om te interveniëren (de false flag chemical attack, waarschijnlijk opgezet door de Mossad) ontwapende door recentelijk een vooraf doorgesproken aanbod van Syrië te aanvaarden om de chemische wapens die het regime heeft, aan Rusland over te dragen. De rebellen (de VS dus) verwerpen nu dat voorstel, maar het gezichtsverlies is geleden: de VS had zich sterk gemaakt dat een interventie noodzakelijk was, maar moet nu dus afdruipe.

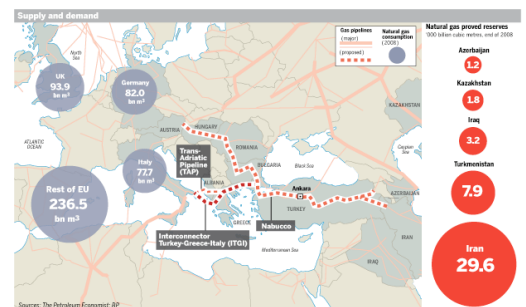
Het ziet er dus sterk naar uit dat, met de steun van Rusland, dit project gaat slagen, en als dat zo is, dan staan we voor een enorme monetaire shift.

Deze kaart van globalresearch.ca geeft een idee van de potentiële capaciteit (groen) van de Irak-Iran-Syrië pijpleiding.

De Russische gasplannen met Europa.

Links de vraag, rechts het aanbod.

Purchasing Power of the US Dollar Measured in Gold and Oil Terms vs. Purchasing Power of Gold in Oil Terms (log. scale)

Zowel in olie als in goud uitgedrukt is de waarde van de dollar sterk gedaald sedert Nixon in 1971 de goudstandaard 'tijdelijk' afschafte.

Aangezien de petro-dollar dé manier is van de VS om als een bloedzuiger de waardecreatie uit het Midden-Oosten naar zich toe te trekken - voor elke dollar die Bernanke drukt daalt een oliecontract in reële waarde - en dat systeem berust op geo-strategische (en dus militaire) superioriteit bezuiden Iran (Hormuz, Aden en Suez), is het vitaal dat de VS de alternatieve uitgangen voor het Iraanse gas kan bewaken. Lukt dat niet meer, dan liggen de slagschepen bij Hormuz er voor spek en bonen bij.

Enige hick-up in dit verhaal zijn de sectaire spanningen binnen de Islam, die alsnog roet in het eten kunnen gooien. De soennitische landen bekijken de Islamitische Pijpleiding vooral als een « sjiiitische pijpleiding van het sjitische Iran via het grondgebied van Irak met zijn sjiiitische meerderheid en op het grondgebied van de sjiieten-vriendelijke Alawiet met de naam Assad ». Het probleem is: Zuid- Pars mag dan al onder het water van de Perzische Golf liggen, het ligt ook voor het grootste stuk op het grondgebied van Qatar. En dat zijn soennieten, geen sjiieten.

Het kleine Qatar mag dan al geen partij zijn voor de militaire macht van Iran, het maakt actief gebruik van zijn connecties met de militaire aanwezigheid van de VS en de NAVO in de Golf. Op het grondgebied van Qatar is een ruime Amerikaanse militaire capaciteit te vinden: een bevelknooppunt van het Centrale Commando van de Amerikaanse strijdkrachten, het hoofdkwartier van het Head Command van de US Air Force, en de 379 Air Expeditionary Wing van de US Air Force. Ook het perfide Albion is aanwezig: de nr. 83 Expeditionary Air Group van de Britse luchtmacht maakt er de dienst uit.

Qatar, naar het oordeel van Engdahl, heeft andere plannen voor haar aandeel in de Zuid- Pars-gasveld (of in hun visie "North-Dome") en staat niet te popelen om krachten te bundelen met Iran, Syrië en Irak. Het is helemaal niet geïnteresseerd in het succes van een Irak-Iran-Syrië-pijpleiding, die volledig onafhankelijk van Qatar kan functioneren wanneer het op doorvoer aankomt. In feite is Qatar, hoewel het een gasveld deelt, al het mogelijke doen om de aanleg van de pijpleiding te dwarsbomen, inclusief door het bewapenen van de rebellen in Syrië van wie velen afkomstig zijn uit Saoedi-Arabië, Pakistan en Libië, allemaal Sunni-landen.

Qatar's vastberadenheid wordt voor de rest nog gevoed door de ontdekking, in 2011, van Syrië 's eigen grote gasproducerende gebied nabij de Libanese grens, niet ver van de Middellandse Zee-haven van Tartus (gehuurd door Rusland), en de detectie van een significant gasveld nabij Homs. Volgens voorlopige ramingen zouden deze ontdekkingen de gasreserves van het land, die voorheen al 284 miljard kubieke meter bedroegen, nog aanzienlijk verhogen. Het feit dat de export van Syrisch of Iraans gas naar de Europese Unie zou kunnen plaatsvinden via de haven van Tartus, die banden met Rusland heeft, is onbevredigend voor Qatar en ook voor Turkije, dat in het VS-kamp zit.

De Arabische krant Al - Akhbar citeert ook gegevens volgens dewelke er een door de Amerikaanse overheid goedgekeurd plan bestaat om een nieuwe pijpleiding voor het transport van gas uit Qatar naar Europa met Turkije en Israël te creëren. De capaciteit van die geplande pijpleiding wordt niet genoemd, maar gezien de enorme financiële middelen van de Perzische Golf en de Oostelijke regio van de Middellandse Zee, kan het project wel eens groter zijn dan dat van zowel de Islamitische Pipeline én Nabucco samen, en een directe uitdaging vormen voor de South Stream van Rusland.

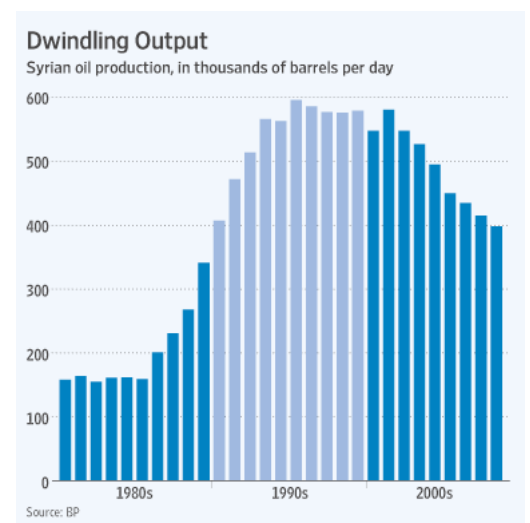
Dit is geen ondenkbaar scenario. De belangrijkste ontwikkelaar van overheidswege (VS) van dit project is Frederick Hoff, die "belast met gaskwesties in de Levant" en lid van de Amerikaanse "Syrische Crisis Comité". Deze nieuwe pijpleiding, die te beginnen valt in Qatar, kruist Saoedisch grondgebied en vervolgens het grondgebied van Jordanië, zonder

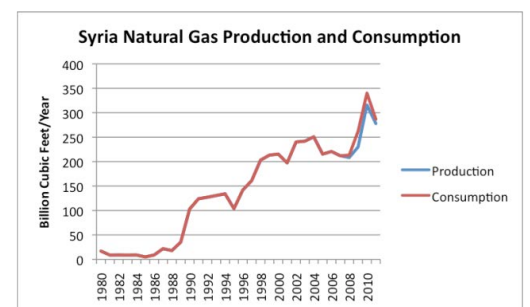
De extreem strategische zee-engtes van Hormuz, Aden, & het kanaal van Suez.

Het Zuid-Pars gasveld: tussen Qatar en Iran

Olieproductie in Syrië

Tot voor kort ging de Syrische aardgasproductie gestaag omhoog.

daarbij het sjjiitische Irak of het Alewitistische, en dus verdraagzaam-
tegenover-sjieten Syrië aan te doen. Hoe duidelijk deze oorlog wel om die
pijpleidingen gaat, moge duidelijk wezen wanneer je ziet dat volgens de
planning de pijpleiding nabij Homs te vertakken is in drie richtingen: naar
Latakia, een niet-Russisch gecontroleerde haven in Syrië, naar Tripoli in het
noorden van Libanon (waarover de controle nog niet duidelijk is) en
Turkije, bondgenoot VS .

Homs is dus een knooppunt, en het is dan ook niet verwonderlijk dat in de nabije omgeving van deze stad en een andere belangrijke stad in de buurt, Al-Qusayr, dat de felste gevechten plaatsvinden. Hier wordt het lot van Syrië besloten. De onderdelen van de Syrische grondgebied waar detachementen van rebellen actief zijn met de steun van de VS, Qatar en Turkije, dat is, het noorden, Homs en de omgeving van Damascus, vallen één-op-één samen met de route die die pijplijn zal gaan volgen naar Turkije en Tripoli, Libanon.

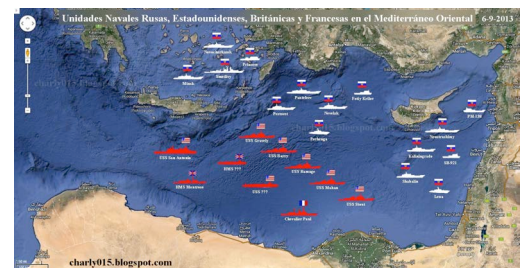
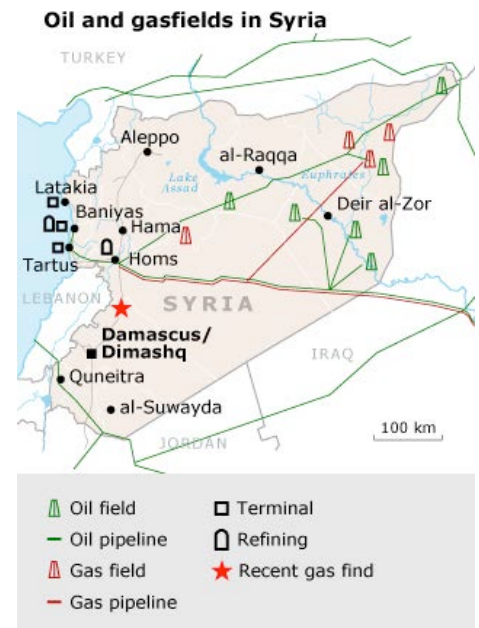
Dus: democratie? Laat ons niet lachen. Qatar (VS) en zijn bondgenoten proberen drie doelen te bereiken: het monopolie van Rusland doorbreken inzake de gaslevering aan Europa te doorbreken; Turkije bevrijden van zijn afhankelijkheid van Iran als het over gasleveringen gaat, en aan Israël de kans geven om zijn eigen gas (ja, ook voor de kust van Israël liggen twee belangrijke gasvelden) te exporteren naar Europa over land, en dit tegen lagere kosten.

Zoals Pepe Escobar, analist bij Asia Times, goed geobserveerd heeft, moet ook de deal die de emir van Qatar maakte met de Moslimbroederschap (ruim 3 miljard financiële steun) in dit kader begrepen worden. In ruil voor financiële steun aan hun internationale expansie, sluiten ze vrede met Qatar. Een « Moslimbroederschap » regime in Jordanië en Syrië , gesteund door Qatar, is in dat scenario een droom. Het zou de geplande pijlpijn verzekeren, en eigenlijk de hele gasmarkt in het voordeel van Qatar beslissen, en ten nadele van Rusland, Syrië, Iran en Irak.

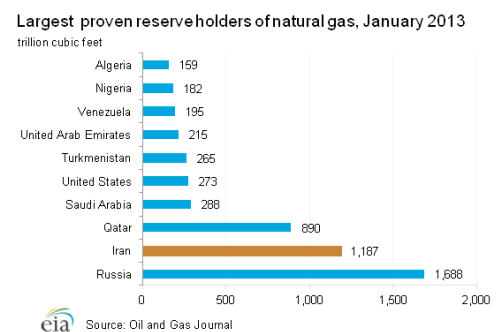
De oorlog tegen Syrië is dus, vanuit VS-oogpunt, gericht op het zaaien van verdeeldheid tussen Teheran (Iran), Bagdad (Irak) en Damascus (Syrië). De uitvoering ervan is meerdere malen stopgezet, wat vooral te wijten is aan militaire actie, maar in februari 2013 verklaarde Irak zich toch bereid om een raamovereenkomst te tekenen dat de aanleg van de pijpleiding mogelijk maakt. Het is vermeldenswaard dat na deze ondertekening, meer en meer nieuwe groepen Iraakse sjiiten Assad gingen gaan helpen, omdat ze weten dat die pijpleiding ook voor Irak een goeie zaak is. Gelukkig voor Assad is deze versterking geen kleintje: het gaat om dezelfde strijders die de Amerikanen al bijna tien jaar het leven zuur maken. Samen met strijders uit Libanon (Hezbollah, ook sjiiten), is dat nog steeds een formidabele kracht. Het einde van embargo van de Europese Unie op het leveren van wapens aan de Syrische oppositie, iets waar volgens de BBC de meerderheid van de EU-lidstaten tegen waren, zal dus vrij weinig zoden aan de dijk brengen.

Conclusie

Het ziet ernaar uit dat de as Rusland-Iran-Irak-Syrië de beste kaarten heeft, en dat de as VS-Israël-Turkije-Qatar de duimen zal moeten leggen. Investeringsgewijs betekent dit dat een investering in Gazprom misschien nog net iets lucratiever kan blijken te zijn, dan één in, bijvoorbeeld, Exxon-Mobil. Je kan dit conflict bekijken in termen van beschaving en gerechtigheid, maar daar koop je niets voor. Wanneer winst op het spel staat, doet sentiment er niet toe. Het belangrijkste in deze is om niet de verkeerde kaart te spelen in dit oneerlijke spel dat ruikt naar bloed en gas. We volgen dit verder op.

Middellandse Zee: in het rood de Amerikaanse oorlogsschepen, in het wit de Russische.

Grafische voorstelling van de Amerikaanse invloed in de regio van het Midden-Oosten.

Beleggingsrooster

Valutamandje

85-90% van het beschikbare vermogen							
Instap	Naam	Symbool	Prijs bij instap	Risico	Koers op 17/09/'13	€ %Winst (verlies)	Advies
30/06/11	Fysiek goud	XAU**	1046,74	Laag	989,24	-5,49%	Houden
30/06/11	Fysiek zilver	XAG**	23,23	Laag	16,469	-29,10%	Houden
07/11/11	Remnimbi/Yuan	CNY	0,1137	Middel	0,1210	+6,42%	Verkopen
14/08/12	Singapore Dollar	SGD	0,6520	Middel	0,5933	-9,00%	Houden
19/08/11	Zwitserse Frank	CHF	0,8777	Middel	0,8088	-7,85%	Kopen
19/08/11	Canadese Dollar	CAD	0,7056	Middel	0,7262	+2,93%	Verkopen
04/10/11	US Dollar	USD	0,7510	Middel	0,7485	-0,32%	Kopen
07/01/12	Bitcoin	BTC	5,36	Middel	98,4737	+1737%	Kopen

Aandelenselectie

10-15% van het beschikbare vermogen, begin met risico 'laag'									
Instap	Naam	Beurs *	Symbool	Prijs bij instap	Low risk koers	Risico	Koers op 17/09/'13	€ %Winst (verlies)	Advies
30/06/11	Franco-Nevada	TSE	FNV.TO	37	30	Laag	44,89	+24,69%	Kopen
30/06/11	Royal Gold	NASDAQ	RGLD	58,57	40	Laag	51,03	-12,87%	Kopen
30/06/11	Sandstorm Gold	NYSE	SAND	6,09	5	Middel	5,34	-12,31%	Kopen
07/01/12	Eldorado Gold	TSE	ELD	14,80	10	Middel	7,33	-40,81%	Houden
30/08/11	Gold Res. Corp.	AMEX	GORO	23,40	15	Middel	8,14	-65,21%	Kopen
11/03/13	Colossus Minerals	TSE	CSI.TO	2,47	-	Hoog	0,83	-66,39%	Kopen
30/06/11	Silver Wheaton	TSE	SLW.TO	31,85	25	Middel	24,96	-21,63%	Kopen
30/06/11	First Majestic	TSE	FR.TO	17,84	10	Middel	12,88	-23,04%	Kopen
09/12/12	Hugoton Roy. T.	NYSE	HGT	7,37	7	Middel	7,90	+7,19%	Dips kopen
19/08/11	Allana Potash	TSE	AAA	1,34	-	Hoog	0,47	-64,93%	Dips kopen

Kleurlegende: goud, zilver, gas, olie, steenkool, landbouw, cashpositie

* De gesuggereerde beurs is maar een startpunt. De meeste aandelen noteren op meerdere beurzen.

** XAU, XAG zijn de valutasymbolen van goud en zilver (geen financiële produkten). Met 'fysiek' bedoel ik munten of baren.